

Til samtlige statsadvokater,
samtlige politidirektører,
Politimesteren i Grønland og
Politimesteren på Færøerne

DATO 3. juni 2010

JOURNAL NR.
RA-2010-131-0003

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Rigsadvokaten Informerer Nr. 8/2010

Ny højesteretsdom om vold efter straffelovens § 244

(RA-2010-6253-0006)

1. Indledning

Højesteret har ved dom af 20. maj 2010 taget stilling til strafudmålingen i en sag om vold efter straffelovens § 244.

2. By- og landsrettens domme

Tiltalte blev ved Retten i Glostrups dom af 7. september 2009 dømt for overtrædelse af straffelovens § 244. Tiltalte havde tildelt sin tidligere kæreste (A) et skub. Herudover havde han skubbet sin tidligere kærestes veninde (B) og – da hun skubbede tilbage – slået hende én gang i ansigtet med knyttet hånd.

Volden medførte ifølge de indhentede politiattester for A's vedkommende "ømhed i højre håndled" og for B's vedkommende "en smule hævelse men ellers ingen mærker".

Voldsudøvelsen fandt sted i forlængelse af et skænderi mellem parterne under en privat ungdomsfest.

Tiltalte var 18 år, i lære og ustraffet på gerningstidspunktet. De forurettede var begge 17 år på gerningstidspunktet.

Byretten fastsatte straffen til 40 dages ubetinget fængsel, idet retten på baggrund af forholdets karakter ikke fandt anledning til at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Der blev til brug for landsrettens behandling af sagen indhentet en personundersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808, hvorefter tiltalte fandtes egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Ved Østre Landsrets dom af 16. november 2009 blev byrettens dom stadfæstet. Landsretten bemærkede, at der ikke fandtes grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

3. Højesterets dom af 20. maj 2010

Tiltalte ankede med Procesbevillingsnævnets tilladelse Østre Landsrets dom til Højesteret med påstand om formildelse, navnlig således at straffen blev gjort helt eller delvis betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste. Anklagemyndigheden påstod skærpelse af straffen.

Tiltalte anførte til støtte for påstanden om formildelse bl.a., at volden havde medført begrænsede skader, ligesom han henviste til sine gode personlige forhold.

Anklagemyndigheden anførte til støtte for påstanden om skærpelse bl.a., at der var tale om vold mod to 17-årige piger, som ikke havde givet rimelig anledning til volden.

Anklagemyndigheden anførte endvidere, at der i relation til A var tale om såkaldt familie-/samlivsrelateret vold, mens der i relation til B var tale om selskabs-/festvold, hvorfor tiltaltes voldsudøvelse mod begge de forurettede var omfattet af den strafskærpelse, der blev gennemført ved lov nr. 380 af 6. juni 2002.

Anklagemyndigheden pegede i den forbindelse på, at det – som anført i Rigsadvokatens redegørelser om straffene i voldssager efter ændringen af straffelovens §§ 244-245 – på baggrund af retspraksis må antages, at normalstraffen for et knytnæveslag i ansigtet efter strafskærpelsen i 2002 er fængsel i 40-50 dage, og at der i den foreliggende sag tillige var udøvet vold i form af skub med skade til følge.

I relation til spørgsmålet om at gøre straffen helt eller delvist betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste, anførte anklagemyndigheden bl.a., at forholdets karakter i den foreliggende sag fandtes at gøre fastsættelse af en ubetinget frihedsstraf påkrævet, idet der var tale om to tilfælde af vold i form af bl.a. et knyttnæveslag udøvet mod to piger på 17 år under en privat ungdomsfest.

Højesteret ændrede landsrettens dom, således at straffen på fængsel i 40 dage blev gjort betinget, og anførte i den forbindelse følgende:

”Den udøvede vold er begået under en privat fest efter skænderier mellem på den side T og den anden side hans tidligere kæreste A og hendes veninde B. Volden har ikke medført skader af betydning. Under hensyn hertil og til, at T var 18 år på gerningstidspunktet og har gode personlige forhold, finder Højesteret, at straffen, der er passende udmålt, kan gøres betinget som nedenfor bestemt [prøvetid på 2 år].”

RIGSADVOKATEN

SIDE 3

4. Rigsadvokatens bemærkninger

Som det fremgår, fandt Højesteret, at straffen for vold efter straffelovens § 244 i den foreliggende sag skulle fastsættes til 40 dages betinget fængsel.

Strafudmålingen i den foreliggende sag må på baggrund af Højesterets begrundelse anses for at være udtryk for en konkret vurdering af de omstændigheder, der forelå i sagen.

Højesterets dom er således – i overensstemmelse med tidligere retspraksis – udtryk for, at der i forbindelse med straffastsættelsen – udover tiltaltes alder og personlige forhold – lægges vægt på omstændighederne i forbindelse med voldsudøvelsen, voldens karakter og de skader, voldsudøvelsen har medført.

På den baggrund bør afgørelsen efter min opfattelse ikke få betydning for vurderingen af sager, hvor der er tale om grovere vold omfattet af straffelovens § 244, eller hvor den udøvede vold har resulteret i skader af betydning. Dommen bør efter min opfattelse heller ikke få betydning for vurderingen af andre typer voldssager, herunder f.eks. sager om uprovokeret gadevold eller trafikvold. Endvidere bør dommen ikke få betydning for vurderingen af voldssager, hvor tiltalte ikke er helt ung, eller hvor tiltalte er tidligere straffet.

Dette indebærer, at anklagemyndighedens påstand i sager om vold omfattet af straffelovens § 244 fortsat som udgangspunkt bør være ubetinget frihedsstraf.

Anklagemyndigheden bør imidlertid, når der foreligger en kombination af ung alder, gode personlige forhold, forudgående uoverensstemmelser og vold med beskedne skader til følge, i lyset af Højesterets dom overveje, om der efter omstændighederne bør nedlægges påstand om en betinget frihedsstraf.

Jørgen Steen Sørensen

RIGSADVOKATEN

SIDE 4